

BLÁZEN

Ohnivou nocí bláznů kráčí,
kam okem šlehne, tam zapaluje,
pak spálenou zemí na káře tlačí
svůj život a blbě mu je,

v zubech drtí zmatený můry,
polyká vytí vyděšenejch psů a fen
a prosí o déšť – spásu seslanou shůry
a tomu dešti dá se v plén.

Do provazů deště namotá se,
šplhá nad mraky, předvádí kejklíře,
umí vysokej vzduch, zdá se,
umí nádech a jím tráví sebezvíře

a odpouští všem, co mu dluží,
nastavuje zrcadlo, který lidi děsí,
nechtěl bych bejt v jeho kůži,
buď ho ukřižujou, nebo oběsí.

- - -

Vsadir životů už padesát,
vsadir na srdce, o něj chce hrát,
vyhrává jen zlato, hloupý těžký cihly,
křídla andělů se tu ani nemihly,

vsadir životů už padesát,
je blázen, nechce to vzdát,
přihodí dalších pade, dobře ho znám,
ad maiorem dei gloriam.

- - -